

Arrest

nr. 349 488 van 30 juni 2026
in de zaken RvV X IX en RvV X

In zake: 1. X
2. X
(zaak X)

en

3. X
4. X

in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X
(zaak X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2024 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). (zaak X)

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X op 11 maart 2024 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). (zaak X)

Gezien titel I b/s, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien de verzoeken en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2, oud, van voormelde wet.

Gelet op de beschikkingen van 28 mei 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 8 juni 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partijen dienden op 16 februari 2023 een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag resulteerde op 25 januari 2025 in een onontvankelijkheidsbeslissing van de verwerende partij omdat geen buitengewone omstandigheden zouden zijn aangetoond die eraan in de weg zouden staan dat de verzoekende partijen hun aanvraag zouden indienen vanuit de bevoegde diplomatieke post in het buitenland.

1.3. Ook op 25 januari 2025 werd aan alle verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven, alle gestoeld op artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, omdat de betrokkenen in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten (niet in het bezit van een geldig visum, noch van een geldig paspoort). Dit zijn de bestreden beslissingen. Met betrekking tot de beslissing die betrekking heeft op verzoekster H.M., de moeder in het gezin, wordt erop gewezen dat zij moet worden vergezeld door haar minderjarige kind.

1.4. Bij arrest nr. 346 024 van 30 april 2026 werd de onder punt 1.2 vermelde beslissing vernietigd.

2. Verknochtheid

De beide zaken zijn dermate verknocht dat het in het kader van een goede rechtsbedeling past ze samen te voegen.

3. Onderzoek van de beroepen

3.1. De ouders van het gezin, derde en vierde verzoekende partijen, voeren onder meer de schending aan van artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Deze beide bepalingen leggen de verwerende partij op om rekening te houden met het gezinsleven en het hoger belang van het minderjarige kind.

In de bestreden beslissing die betrekking heeft op derde verzoeker, i.e. de vader van het gezin, wordt ter zake als volgt geoordeeld:

*“Het hoger belang van het kind : voor zijn partner, mevrouw M. H. (R.R. *) en het minderjarige kind .A. (R.R.*), geboren op X, werd er eveneens op 25.01.2023 een bevel om het grondgebied te verlaten opgesteld, Een verwijdering schaaft het hoger belang van het minderjarige kind niet. Immers vermits betrokkene één van de ouders. wettelijke vertegenwoordiger, is van het minderjarig kind is het in het belang van het minderjarige kind dat hij de administratieve situatie van de ouders volgt
Het gezins- en familieleven: de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen geldt voor het hele gezin zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.”*

In de bestreden beslissing die betrekking heeft op vierde verzoeker, i.e. de moeder van het gezin, en het minderjarige kind, wordt ter zake als volgt geoordeeld:

*“Het hoger belang van het kind: Een verwijdering schaaft het hoger belang van het minderjarig kind niet. Het is immers in het belang van het kind dat de familiale cel niet verbroken wordt en dat hij samen met zijn ouders en meerderjarige broers, met wie hij een gezin vormt, gevolg geeft aan het bevel om het grondgebied te verlaten.
Het gezins- en familieleven: de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen geldt voor het hele gezin zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.”*

De verzoekende partijen betogen:

“De negatieve beslissing ex art. 9bis VW, maakt het voorwerp uit van een vernietigingsberoep bij de Raad. Een belangrijk argument hierbij was de scholing van het minderjarig kind dat geen Armeens schrift kent, doch volgens de verwerende partij maakte dit geen buitengewone omstandigheid uit. Mocht deze beslissing vernietigd worden door de Raad, waar de verzoekende partijen van uitgaan, dan is dit onderdeel van de motivering in casu alvast niet langer deugdelijk en werd artikel 74/13 VW eveneens geschonden.”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in het kader van hun aanvraag om machtiging tot verblijf elementen met betrekking tot hun minderjarige kind hadden aangereikt die een terugkeer in de weg stonden. Verder blijkt dat de verwerende partij het wenselijk heeft geacht pas over te gaan tot de afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten nadat hierover werd geoordeeld in de beslissing over de machtigingsaanvraag. De bestreden beslissingen vermelden ook dat de evaluatie van de situatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen.

In het arrest nr. 346 024 van 30 april 2026 werd de beoordeling van de situatie van het minderjarige kind als niet zorgvuldig aangemerkt, met een vernietiging van de onontvankelijkheidsbeslissing tot gevolg. De verwerende partij kon dan ook niet zonder meer stellen dat een verwijdering het hoger belang van het minderjarige kind niet schaadt. De conclusie dat er *“Derhalve [...] geen elementen [zijn] die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten”* kan in de huidige stand van zaken niet blijven staan.

De argumenten van de verwerende partij in haar nota doen geen afbreuk aan het hiervoor gestelde, nu hierin niet wordt ingegaan op de situatie van het minderjarige kind van verzoekers.

Het middel is in die mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissingen die betrekking hebben op derde en vierde verzoekende partijen en hun minderjarige kind.

3.2. De twee meerderjarige kinderen van het gezin voeren onder meer de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

De verplichting, krachtens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, om bij het nemen van een verwijderingsbesluit, rekening te houden met het gezins- en familieleven van de betrokkene, vormt een weerspiegeling van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 van het EVRM.

In de hen betreffende bevelen om het grondgebied te verlaten wordt, gesteld :

“Het gezins- en familieleven: de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen geldt voor het hele gezin zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.”

De verwerende partij betwist dus niet dat er een gezinsleven bestaat tussen de ouders en het minderjarige kind enerzijds, en de meerderjarige jongvolwassen zonen die hun gezin nog niet hebben verlaten om hun leven op zelfstandige wijze uit te bouwen anderzijds. Aangezien hiervoor al werd vastgesteld dat de bevelen inzake de ouders en het minderjarige kind moeten worden vernietigd, kan in de huidige stand van zaken niet worden volgehouden dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst geldt voor het hele gezin. Ook hier kan dus niet worden volgehouden dat er *“Derhalve [...] geen elementen [zijn] die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten”*.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat ook de bestreden beslissingen die betrekking hebben op eerste en tweede verzoeker moeten worden vernietigd. De argumenten van de verwerende partij in haar nota doen hieraan geen afbreuk.

4. Korte debatten

De bestreden beslissingen worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessorium van de beroepen tot nietigverklaring, zijn zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken, gekend onder de nrs. X en X worden samengevoegd.

Artikel 2

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 3

De vorderingen tot schorsing zijn zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

A. WIJNANTS De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS